

127

USTAWA

z dnia 16 lipca 1987 r.

o kinematografii.

W celu zapewnienia niezbędnych warunków działalności i rozwoju kinematografii jako części kultury narodowej, zgodnych z zasadami socjalistycznego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, stanowi się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje działalność związaną z produkcją filmów, obrotem filmami i upowszechnianiem kultury filmowej oraz określa organizację i zasady finansowania kinematografii, gospodarkę finansową instytucji filmowych, a także zasady wykonywania zawodów filmowych.

Art. 2. Kinematografia obejmuje twórczość filmową i produkcję filmów, obrót filmami, działalność kin, upowszechnianie kultury filmowej, ochronę, gromadzenie, pomnażanie i udostępnianie zasobów sztuki filmowej, badania naukowe i techniczne, uczestnictwo w kształceniu kadr filmowych oraz działalność usługową i handlową na potrzeby filmu.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) film — serię następujących po sobie obrazów z dźwiękiem lub bez dźwięku, utrwalonych na jakimkolwiek nośniku umożliwiającym wielokrotne odtwarzanie, wywołujących wrażenie ruchu i składających się na oryginalną całość, wyrażającą akcję (treść) w indywidualnej formie,
- 2) produkcja filmu — czynności twórcze, techniczne, organizacyjne i ekonomiczne, prowadzące do wytworzenia filmu i obejmujące w szczególności:
 - a) rejestrację obrazu, nagrań i przegrań dźwięku na jakimkolwiek nośniku,
 - b) obróbkę nośnika,
 - c) montaż za pomocą jakiegokolwiek techniki,
 - d) wykonywanie kopii na jakimkolwiek nośniku,
- 3) opracowanie filmu — przystosowanie filmu do eksploatacji w wersji językowej innej niż ta, w której został wytworzony,
- 4) dystrybucja filmu — nabycie prawa do eksploatacji filmu i przekazanie tego prawa, obejmującego również wykonywanie kopii i opracowywanie filmu w celu rozpowszechniania,
- 5) rozpowszechnianie filmu:
 - a) wyświetlanie filmu w kinie lub innym miejscu publicznym,
 - b) wyświetlanie filmu w telewizji,
 - c) prowadzenie we własnym imieniu i na własny rachunek działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży kopii filmu, wykonanej za pomocą jakiegokolwiek techniki i na jakimkolwiek nośniku, do użytku kupującego,

d) wynajem kopii filmu, wykonanej za pomocą jakiegokolwiek techniki i na jakimkolwiek nośniku, do użytku najemcy.

Art. 4. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) audiowizualnej rejestracji:
 - a) wykonań utworów słownych, muzycznych, słowno-muzycznych i scenicznych,
 - b) zdarzeń z życia politycznego, społecznego, kulturalnego, religijnego, gospodarczego i sportowego,
 - c) sporządzanej na potrzeby nauki, nauczania, techniki, reklamy, promocji, informacji i instruktażu,
 - d) sporządzanej na użytek wewnętrzny kościołów i innych związków wyznaniowych, zawierającej treści religijno-moralne,
 - e) zdarzeń z życia prywatnego,
- 2) wykonywania kopii lub odtwarzania filmu wyłącznie do własnego użytku osobistego.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się również do filmów produkcji jednostek organizacyjnych podległych Ministrom Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych lub zleczanych do produkcji przez takie jednostki, przeznaczonych do wykonywania zadań związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa lub porządkiem publicznym, a także do filmów produkcji jednostek organizacyjnych więziennictwa podległych Ministrowi Sprawiedliwości lub zleczanych do produkcji przez takie jednostki, przeznaczonych do wykonywania zadań w zakresie instruktażu oraz działalności ochronnej i resocjalizacyjnej.

Rozdział 2

Komitet Kinematografii

Art. 5. 1. Tworzy się Komitet Kinematografii, zwany dalej „Komitetem”.

2. Komitet jest centralnym organem administracji państwowej do spraw kinematografii.

3. Komitet podlega Ministrowi Kultury i Sztuki.

Art. 6. 1. W skład Komitetu wchodzi:

- 1) Przewodniczący Komitetu Kinematografii, zwany dalej „Przewodniczącym Komitetu”, oraz jego zastępcy,
- 2) członkowie.

2. W skład Komitetu wchodzi także kierownicy artystyczni zespołów filmowych oraz przewodniczący rad artystyczno-programowych instytucji filmowych.

Art. 7. 1. Przewodniczącego Komitetu powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Kultury i Sztuki po zasięgnięciu opinii Narodowej Rady Kultury.

2. Zastępców Przewodniczącego Komitetu powołuje i odwołuje Minister Kultury i Sztuki na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

3. Członków Komitetu, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, powołuje i odwołuje Minister Kultury i Sztuki — na wniosek Przewodniczącego Komitetu — spośród twórców i pracowników jednostek organizacyjnych kinematografii, których przedmiotem działalności jest produkcja, dystrybucja i rozpowszechnianie filmów, przedstawicieli Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, szkolnictwa artystycznego w dziedzinie filmu, a także właściwych stowarzyszeń twórców oraz organizacji politycznych, społecznych, rad pracowniczych i związków zawodowych działających w kinematografii.

Art. 8. Do zakresu działania Komitetu należy:

- 1) zapewnianie powszechnego dostępu społeczeństwa do dorobku polskiej i światowej sztuki filmowej,
- 2) tworzenie warunków do rozwoju wszystkich gatunków i rodzajów twórczości filmowej,
- 3) projektowanie kierunków realizacji polityki kulturalnej państwa w dziedzinie kinematografii,
- 4) ustalanie zasad prowadzenia produkcji, opracowania, dystrybucji i rozpowszechniania filmów,
- 5) ustalanie zasad ochrony, gromadzenia, pomnażania i udostępniania zasobów sztuki filmowej.

Art. 9. Komitet określa kierunki działalności i rozwoju kinematografii, w szczególności przez:

- 1) ustalanie we współdziałaniu ze środowiskiem twórców warunków do uprawiania i rozwoju sztuki filmowej oraz zapewnienia uczestnictwa kinematografii w rozwoju szkolnictwa artystycznego w dziedzinie filmu, a także w kształceniu i doskonaleniu kadr na potrzeby filmu i jego rozpowszechniania,
- 2) ustalanie wytycznych programowych do produkcji, opracowania, dystrybucji i rozpowszechniania filmów oraz upowszechniania kultury filmowej zgodnie z polityką kulturalną państwa,
- 3) wydawanie instytucjom filmowym wytycznych do prowadzenia produkcji, opracowania, dystrybucji i rozpowszechniania filmów,
- 4) stwarzanie warunków do rozwoju artystycznego młodych twórców,
- 5) ustalanie kierunków technicznej i gospodarczej działalności kinematografii, tworzenie warunków do utrzymania w należyłym stanie techniczno-eksploatacyjnym bazy kinematografii, jej stałej modernizacji oraz rozwoju w oparciu o najnowsze rozwiązania techniczne,
- 6) ustalanie preferencji programowych i ekonomicznych w rozpowszechnianiu filmów polskich i szczególnie wartościowych dzieł kinematografii światowej,
- 7) ustalanie planów współpracy z Komitetem do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”,
- 8) ustalanie form upowszechniania kultury filmowej i działania na rzecz rozwoju społecznego ruchu filmowego oraz piśmiennictwa filmowego,
- 9) dokumentację za pomocą audiowizualnej rejestracji dorobku kultury narodowej i zdarzeń z życia społecznego oraz gromadzenie takiej dokumentacji w postaci zbiorów ważnych dla kultury, życia społecznego i historii,

- 10) określanie organizacji i form ochrony, gromadzenia i pomnażania oraz udostępniania zasobów sztuki filmowej,
- 11) podział środków Funduszu Kinematografii i ocenę ich wykorzystania,
- 12) dokonywanie analiz działalności kinematografii,
- 13) ustalanie form współpracy kulturalnej z zagranicą w dziedzinie kinematografii,
- 14) inicjowanie badań naukowych i technicznych w dziedzinie filmu.

Art. 10. W celu zapewnienia należytych warunków dokumentacji, o której mowa w art. 9 pkt 9, tworzy się Wideotekę Narodową.

Art. 11. 1. Przewodniczący Komitetu kieruje jego pracami, reprezentuje Komitet oraz wykonuje zadania określone w ustawie.

2. Przewodniczący Komitetu w szczególności:

- 1) wydaje decyzje w sprawach programu produkcji, opracowania, dystrybucji oraz rozpowszechniania filmów,
- 2) określa tryb prowadzenia produkcji, opracowania, dystrybucji oraz rozpowszechniania filmów przez instytucje filmowe,
- 3) koordynuje produkcję, opracowanie, dystrybucję oraz rozpowszechnianie filmów, z wyłączeniem takiej działalności prowadzonej przez Komitet do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”,
- 4) udziela upoważnień do prowadzenia produkcji, opracowania, dystrybucji oraz rozpowszechniania filmów w zakresie sprzedaży i wynajmu kopii filmów,
- 5) kieruje działalnością polskiej kinematografii za granicą — w zakresie obrotu handlowego z zagranicą — w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego.

Art. 12. 1. Komitet i jego Przewodniczący wykonują swoje zadania przy pomocy urzędu Komitetu.

2. Rada Ministrów nadaje Komitetowi statut, w którym określa liczbę członków Komitetu, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, jego tryb działania, jednostki organizacyjne podległe Komitetowi lub przez Komitet nadzorowane oraz organizację urzędu Komitetu.

Art. 13. Minister Kultury i Sztuki, na wniosek Przewodniczącego Komitetu, określa organizację oraz zakres i tryb działania Wideoteki Narodowej.

Rozdział 3

Jednostki organizacyjne kinematografii

Art. 14. Jednostki organizacyjne kinematografii prowadzą działalność w zakresie produkcji filmów, obrotu filmami, upowszechniania kultury filmowej, ochrony, gromadzenia i pomnażania zasobów sztuki filmowej, badań naukowych i technicznych oraz działalność usługową i handlową na potrzeby filmu.

Art. 15. 1. Jednostkami organizacyjnymi kinematografii są:

- 1) instytucje filmowe,
- 2) przedsiębiorstwa państwowe, które prowadzą działalność w zakresie, o którym mowa w art. 14,

3) spółki handlowe utworzone przez podmioty, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. Nadzorowi Przewodniczącego Komitetu podlegają państwowe jednostki organizacyjne, będące jednostkami badawczo-rozwojowymi, instytucjami upowszechniania kultury lub resortowymi ośrodkami dokształcania i doskonalenia kadr, jeżeli prowadzą w całości działalność w zakresie, o którym mowa w art. 14, i zostaną określone w statucie, o którym mowa w art. 12 ust. 2.

Art. 16. 1. Organem założycielskim dla jednostek organizacyjnych kinematografii, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i 2, jest Przewodniczący Komitetu.

2. Dla państwowych jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 15 ust. 2, Przewodniczący Komitetu jest odpowiednio organem tworzącym lub organizatorem.

Art. 17. Instytucja filmowa jest powołana do produkcji, opracowania, dystrybucji lub rozpowszechniania filmów.

Art. 18. 1. Instytucję filmową tworzy się po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego w celu zbadania i oceny potrzeby oraz warunków jej utworzenia.

2. Przewodniczący Komitetu powołuje zespół przygotowawczy w celu, o którym mowa w ust. 1.

3. Ustalenia zespołu, o którym mowa w ust. 2, podlegają ocenie Komitetu.

Art. 19. Akt o utworzeniu instytucji filmowej określa jej nazwę, rodzaj, siedzibę i przedmiot działania.

Art. 20. 1. Instytucja filmowa prowadzi działalność jako jednostka samodzielna pod względem prawnym, organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym.

2. Załoga instytucji filmowej uczestniczy w zarządzaniu instytucją według zasad określonych w przepisach o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego, z zastrzeżeniem art. 25, art. 33 ust. 2 i 3 i art. 39.

Art. 21. 1. Instytucja filmowa działa na podstawie statutu.

2. Statut określa w szczególności cele, zadania i strukturę organizacyjną instytucji filmowej oraz jej organy zarządzające.

3. Statut instytucji filmowej może również przewidywać utworzenie zakładów i innych wewnętrznych jednostek organizacyjnych.

4. Statut uchwała ogólne zebranie pracowników instytucji filmowej w trybie określonym w przepisach o przedsiębiorstwach państwowych, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Statut podlega zatwierdzeniu przez Przewodniczącego Komitetu.

6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio do zmiany statutu.

7. Instytucji filmowej nowo utworzonej statut nadaje Przewodniczący Komitetu.

8. Zasady i tryb działania instytucji filmowej określa regulamin ustalony przez dyrektora po zasięgnięciu opinii rady pracowniczej.

Art. 22. 1. Instytucja filmowa może rozpocząć działalność z chwilą wpisania do rejestru instytucji filmowych, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Rejestr prowadzi Przewodniczący Komitetu.

3. Wpis do rejestru następuje z urzędu.

4. Instytucja filmowa nabywa osobowość prawną z chwilą wpisania do rejestru.

5. Minister Kultury i Sztuki określa, w drodze rozporządzenia, zasady postępowania rejestrowego oraz prowadzenia rejestru.

Art. 23. 1. Organami instytucji filmowej są:

1) dyrektor,

2) ogólne zebranie pracowników i rada pracownicza.

2. Dyrektor instytucji filmowej zarządza instytucją i reprezentuje ją.

3. Dyrektor instytucji filmowej podejmuje decyzje samodzielnie i ponosi za nie odpowiedzialność.

Art. 24. 1. Dyrektora instytucji filmowej powołuje i odwołuje Przewodniczący Komitetu po zasięgnięciu opinii Komitetu, na zasadach i w trybie przewidzianych w przepisach o przedsiębiorstwach państwowych, dotyczących powołania i odwołania dyrektora przedsiębiorstwa państwowego użyteczności publicznej.

2. W instytucji filmowej nowo utworzonej dyrektora powołuje Przewodniczący Komitetu po zasięgnięciu opinii Komitetu.

3. Zastępców dyrektora instytucji filmowej oraz głównego księgowego powołuje i odwołuje dyrektor instytucji za zgodą rady pracowniczej.

Art. 25. Instytucje filmowe można łączyć i dzielić na zasadach i w trybie przewidzianych do ich tworzenia, po zasięgnięciu opinii Komitetu oraz rad pracowniczych.

Art. 26. 1. Instytucja filmowa może ulec likwidacji na zasadach i w trybie przewidzianych do tworzenia instytucji filmowych, po zasięgnięciu opinii, o których mowa w art. 25, jeżeli nie spełnia zadań określonych w akcie o jej utworzeniu lub ustala społeczna potrzeba prowadzenia przez nią dalszej działalności.

2. Zarządzenie o likwidacji instytucji filmowej stanowi podstawę do wykreślenia jej z rejestru.

Art. 27. 1. Instytucje filmowe, za zgodą organu założycielskiego, mogą tworzyć spółki na zasadach określonych w przepisach prawa handlowego oraz spółki z udziałem zagranicznym na zasadach określonych w odrębnych przepisach, a także zrzeszenia na zasadach określonych w przepisach o przedsiębiorstwach państwowych dla tworzenia zrzeszeń przedsiębiorstw państwowych.

2. Zrzeszenia instytucji filmowych podlegają wpisowi do rejestru.

Art. 28. 1. W instytucjach filmowych, których przedmiotem działalności jest produkcja filmów, mogą działać zespoły filmowe jako wewnętrzne jednostki organizacyjne.

2. Zespół filmowy można utworzyć, jeżeli istnieje grupa twórców filmowych, mających odpowiednie kwalifikacje.

fikacje zawodowe, oraz aspirantów do filmowych zawodów twórczych, skupiona wokół wspólnych zamierzeń ideowych i artystycznych.

3. Zespół filmowy tworzy Przewodniczący Komitetu na czas określony, na wniosek twórców filmowych, o których mowa w ust. 2, proponujących również kandydatów na stanowisko kierownika artystycznego — po zasięgnięciu opinii dyrektora instytucji filmowej, właściwego stowarzyszenia twórców oraz organizacji politycznych, społecznych i zawodowych, działających w instytucji.

4. Przed utworzeniem zespołu filmowego Przewodniczący Komitetu zasięga także opinii Komitetu.

5. Kierownika artystycznego zespołu filmowego i jego zastępcę powołuje spośród kandydatów, o których mowa w ust. 3, i odwołuje Przewodniczący Komitetu po zasięgnięciu opinii, o których mowa w powołanym ustępie.

Art. 29. Zespół filmowy działa na podstawie statutu instytucji filmowej, w której został utworzony, określającego w szczególności:

- 1) zadania zespołu filmowego oraz sposób i zakres wykonywania przez zespół czynności producenta filmu,
- 2) szczegółowy zakres działania oraz uprawnienia i obowiązki kierownika artystycznego i innych osób wchodzących w skład zespołu.

Art. 30. 1. Działalność zespołu filmowego podlega okresowym ocenom Komitetu.

2. Przewodniczący Komitetu na podstawie negatywnej oceny Komitetu rozwiązuje zespół przed upływem czasu określonego przy jego utworzeniu.

3. Przewodniczący Komitetu może również rozwiązać zespół przed upływem czasu określonego przy jego utworzeniu, jeżeli działalność zespołu narusza postanowienia statutu instytucji filmowej.

Art. 31. 1. Przewodniczący Komitetu dokonuje kontroli i oceny działalności instytucji filmowej oraz pracy jej dyrektora.

2. Kontrola i ocena działalności instytucji filmowej obejmuje w szczególności:

- 1) jej zgodność z prawem oraz z zasadami i celami polityki kulturalnej państwa,
- 2) działalność artystyczną, jej poziom oraz stopień zaspokajania potrzeb kulturalnych społeczeństwa,
- 3) wyniki ekonomiczne.

Art. 32. 1. W instytucji filmowej, w której został utworzony zespół filmowy, kierownik artystyczny zespołu filmowego ponosi odpowiedzialność za działalność zespołu, o której mowa w art. 31 ust. 2 pkt 2, przed Komitetem i jego Przewodniczącym, a za działalność zespołu, o której mowa w art. 31 ust. 2 pkt 3 — przed dyrektorem instytucji filmowej.

2. Przewodniczący Komitetu wydaje instytucji filmowej zalecenia dotyczące usunięcia braków i niedociągnięć stwierdzonych w jej działalności.

Art. 33. 1. Instytucja filmowa prowadzi działalność na podstawie planu zgodnego z celami narodowego planu społeczno-gospodarczego i polityką kulturalną państwa.

2. Plan działalności instytucji filmowej ustala dyrektor po zasięgnięciu opinii rady pracowniczej oraz organów doradczych i opiniodawczych.

3. Plan działania instytucji filmowej podlega zatwierdzeniu przez Przewodniczącego Komitetu.

Art. 34. 1. Przewodniczący Komitetu może nałożyć na instytucję filmową obowiązek wykonania dodatkowego zadania, w szczególności:

- 1) produkcji poza planem określonego filmu,
- 2) dystrybucji lub rozpowszechniania określonego filmu w oznaczony sposób.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, Przewodniczący Komitetu zapewnia instytucji środki niezbędne do wykonania nałożonego zadania.

Art. 35. 1. W instytucjach filmowych, których przedmiotem działalności jest produkcja filmów, działa:

- 1) w razie utworzenia więcej niż jednego zespołu filmowego — rada zespołów,
- 2) w pozostałych wypadkach — rada artystyczno-programowa.

2. Rada zespołów i rada artystyczno-programowa jest organem doradczym i opiniodawczym dyrektora instytucji filmowej w sprawach związanych z działalnością artystyczną instytucji.

Art. 36. Do zadań rady zespołów i rady artystyczno-programowej należy w szczególności opiniowanie:

- 1) planów i zamierzeń artystyczno-programowych,
- 2) podziału zadań i środków zgodnie z zamierzeniami programowymi,
- 3) programów rozwoju i wykorzystania kadr twórczych i produkcyjnych.

Art. 37. 1. W skład rady zespołów wchodzi kierownicy artystyczni zespołów oraz jeden przedstawiciel każdego zespołu, wybrany na ogólnym zebraniu zespołu, a także delegowani przedstawiciele rady pracowniczej oraz organizacji politycznych i społecznych, właściwego stowarzyszenia twórców i związku zawodowego, działających w instytucji filmowej.

2. Pracami rady zespołów kieruje przewodniczący rady, powołany przez Przewodniczącego Komitetu spośród członków tej rady.

Art. 38. 1. W skład rady artystyczno-programowej wchodzi:

- 1) wybrani na ogólnym zebraniu pracowników twórczych ich przedstawiciele,
- 2) delegowani przedstawiciele rady pracowniczej oraz organizacji politycznych i społecznych, a także właściwego stowarzyszenia twórców i związku zawodowego, działających w instytucji filmowej.

2. Pracami rady artystyczno-programowej kieruje przewodniczący rady, powołany przez Przewodniczącego Komitetu spośród członków tej rady.

Art. 39. W instytucjach filmowych, w których działa rada zespołów lub rada artystyczno-programowa, sprawy artystyczne i programowe, w szczególności wymienione w art. 36, są wyłączone z kompetencji stanowiących rady pracowniczej.

Art. 40. 1. W instytucjach filmowych, których przedmiotem działalności jest dystrybucja lub rozpowszechnianie filmów, działają rady repertuarowe jako organy doradcze i opiniodawcze dyrektora instytucji.

2. Do zadań rady repertuarowej należy w szczególności opiniowanie:

- 1) planów i zamierzeń repertuarowych,
- 2) zakresu i sposobów rozpowszechniania filmów.

Art. 41. 1. Komitet określa liczbę i tryb wyboru członków rady zespołów i rady artystyczno-programowej oraz zasady i tryb ich działania.

2. Statut instytucji filmowej określa skład, liczbę członków rady repertuarowej, tryb ich powoływania oraz zasady i tryb jej działania.

Rozdział 4

Fundusz Kinematografii i gospodarka finansowa

Art. 42. 1. Tworzy się Fundusz Kinematografii, zwany dalej „Funduszem”.

2. Dochodami Funduszu są:

- 1) środki przekazywane na finansowanie kinematografii z Funduszu Rozwoju Kultury przez Ministra Kultury i Sztuki,
- 2) dotacje z budżetu państwa na finansowanie inwestycji,
- 3) odpisy z zysku jednostek organizacyjnych kinematografii,
- 4) opłaty za udzielenie upoważnienia, o którym mowa w art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 4 i art. 53 ust. 4,
- 5) wpływy w walucie polskiej za eksport filmów sfinansowanych w całości z Funduszu, po potrąceniu prowizji,
- 6) środki uzyskane z dobrowolnych wpłat, darowizn i zapisów oraz środki przekazywane przez fundacje,
- 7) inne dochody ustalone przez Radę Ministrów.

3. Dochodem Funduszu są również środki dewizowe pochodzące z części wpływów uzyskanych ze sprzedaży filmów i za usługi świadczone przez jednostki organizacyjne kinematografii na eksport.

4. Minister Finansów na wniosek Przewodniczącego Komitetu określa, w drodze rozporządzenia, wysokość stawki odpisu dewizowego ze środków, o których mowa w ust. 3.

Art. 43. Środki Funduszu przeznaczają się na finansowanie w całości lub w części:

- 1) produkcji filmów przez instytucje filmowe i produkcji filmów zleconej przez Przewodniczącego Komitetu,
- 2) opracowania, dystrybucji i rozpowszechniania filmów,
- 3) zadań, o których mowa w art. 34 ust. 1,
- 4) inwestycji jednostek organizacyjnych kinematografii,
- 5) remontów i modernizacji,
- 6) innych wydatków związanych z kinematografią, a także z uczestnictwem kinematografii w rozwoju i doskonaleniu szkolnictwa artystycznego i innego w dziedzinie filmu.

Art. 44. 1. Środkami Funduszu dysponuje Przewodniczący Komitetu.

2. Przewodniczący Komitetu przekazuje środki Funduszu na finansowanie działalności instytucji filmowych po zatwierdzeniu planu tych jednostek.

3. Środki Funduszu nie wykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny.

Art. 45. 1. Instytucja filmowa prowadzi gospodarkę finansową na podstawie planu rzeczowo-finansowego, określającego podział zadań i środków na poszczególne rodzaje działalności.

2. Instytucja filmowa prowadzi samodzielnie gospodarkę finansową, pokrywając z uzyskanych przychodów i dotacji koszty działalności i zobowiązania wobec budżetu państwa, Funduszu, banków, dostawców i pracowników oraz wydatki na rozwój i inne potrzeby.

3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarki finansowej instytucji filmowych i system rozliczeń z budżetem państwa, zakres stosowania przepisów o zobowiązaniach podatkowych oraz zasady finansowania wynagrodzeń.

Rozdział 5

Zawody filmowe i pracownicy kinematografii

Art. 46. 1. Wykonywanie zawodów filmowych wymaga:

- 1) specjalistycznego wykształcenia,
- 2) posiadania odpowiednich kwalifikacji zawodowych,
- 3) wykazania się dorobkiem artystycznym.

2. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych na wniosek Przewodniczącego Komitetu, po zasięgnięciu opinii Komitetu oraz Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, opinii właściwego stowarzyszenia twórców, a także organizacji politycznych, społecznych i zawodowych, działających w kinematografii, określa, w drodze rozporządzenia, zawody filmowe, szczegółowe wymagania kwalifikacyjne, zasady i tryb stwierdzania kwalifikacji uprawniających do wykonywania zawodów filmowych oraz organ właściwy w tych sprawach.

Art. 47. W instytucjach filmowych można stosować przepisy o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania.

Art. 48. 1. Udział twórców, wykonawców i innych grup zawodowych w produkcji i opracowaniu filmów opiera się na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia.

2. Umowę o dzieło i umowę zlecenia na produkcję i opracowanie filmu można zawierać również z pracownikami instytucji filmowej, jeżeli wynika to z charakteru wykonywanej pracy.

Art. 49. 1. Rada Ministrów określa zasady wynagradzania twórców, wykonawców i innych grup zawodowych za udział w produkcji i opracowaniu filmów.

2. Szczegółowe zasady i stawki wynagradzania za udział w produkcji i opracowaniu filmów oraz zasady zawierania i wykonywania umów, o których mowa w art.

48, określa Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, po zasięgnięciu opinii, o których mowa w art. 46 ust. 2.

Art. 50. Stawki wynagrodzeń, stanowiące podstawę zawierania umów, o których mowa w art. 48, ulegają zmianie odpowiednio do wzrostu przeciętnego wynagrodzenia pracowników w jednostkach gospodarki społecznej.

Rozdział 6

Produkcja, opracowanie, dystrybucja i rozpowszechnianie filmów oraz upowszechnianie kultury filmowej

Art. 51. 1. Prawo wyłączności w zakresie produkcji i opracowania filmów przysługuje jednostkom organizacyjnym kinematografii oraz Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, których działalność określona w akcie o ich utworzeniu obejmuje produkcję lub opracowanie filmów.

2. Przewodniczący Komitetu może udzielić upoważnienia innym podmiotom niż wymienione w ust. 1 do produkcji lub opracowania filmów, na warunkach i w czasie określonych w upoważnieniu.

3. Nie wymaga upoważnienia produkcja lub opracowanie filmów amatorskich.

Art. 52. 1. Prawo wyłączności w zakresie dystrybucji filmów przysługuje jednostkom organizacyjnym kinematografii oraz Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, których działalność określona w akcie o ich utworzeniu obejmuje dystrybucję filmów.

2. Prawo wyłączności w zakresie dystrybucji filmów produkcji jednostek organizacyjnych kinematografii przysługuje Komitetowi do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, jeżeli zostały w całości sfinansowane ze środków tego Komitetu.

3. Jednostki organizacyjne kinematografii są obowiązane do dystrybucji filmów produkcji polskiej, skierowanych do rozpowszechniania przez Przewodniczącego Komitetu.

4. Przewodniczący Komitetu może udzielić upoważnienia innym podmiotom niż wymienione w ust. 1 do prowadzenia dystrybucji na warunkach i w czasie określonych w upoważnieniu.

5. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, oraz osoby prawne i fizyczne, które uzyskały upoważnienie do dystrybucji filmów, mogą prowadzić taką działalność w zakresie obrotu filmami z zagranicą, jeżeli dopuszcza to upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, po uzyskaniu koncesji Ministra Handlu Zagranicznego na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 53. 1. Przedmiotem rozpowszechniania odpłatnego może być jedynie film nabyty od podmiotów uprawnionych lub upoważnionych do prowadzenia działalności w zakresie dystrybucji filmów.

2. Wyświetlanie filmu w kinie lub w innym miejscu publicznym regulują odrębne przepisy.

3. Prawo wyłączności w zakresie rozpowszechniania określonego w art. 3 pkt 5 lit. c) i d) przysługuje jednost-

kom organizacyjnym kinematografii oraz Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, jeżeli działalność taką przewiduje akt o ich utworzeniu.

4. Przewodniczący Komitetu może udzielić upoważnienia innym podmiotom niż wymienione w ust. 3 do rozpowszechniania filmu, o którym mowa w powołanym ustępie, na warunkach i w czasie określonych w upoważnieniu.

Art. 54. Przewodniczący Komitetu cofa upoważnienie, o którym mowa w art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 4 i art. 53 ust. 4, jeżeli działalność podmiotu narusza przepisy ustawy lub warunki określone w upoważnieniu.

Art. 55. Jednostki organizacyjne kinematografii upowszechniają kulturę filmową przez:

- 1) rozpowszechnianie filmów z użyciem jakiejkolwiek techniki, z wyjątkiem wyświetlania w telewizji,
- 2) prowadzenie sieci kin oraz innych placówek rozpowszechniania filmów,
- 3) organizowanie przeglądów, festiwali, dni kultury filmowej, sympozjów i innej podobnej działalności kulturalnej,
- 4) wspieranie działań, o których mowa w pkt 3, instytucji kulturalnych, społecznego ruchu filmowego oraz stowarzyszeń społeczno-kulturalnych w kraju i za granicą.

Art. 56. Komitet określa tryb postępowania w sprawach, o których mowa w art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 4, art. 53 ust. 4 i art. 54.

Art. 57. Przewodniczący Komitetu oraz Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” mogą określać wysokość opłaty za korzystanie z prawa do eksploatacji filmów wytworzonych lub nabytych przez podporządkowane im jednostki organizacyjne, a Przewodniczący Komitetu — także wysokość opłat za udzielanie upoważnień, o których mowa w art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 4 i art. 53 ust. 4.

Rozdział 7

Przepisy karne

Art. 58. 1. Kto bez upoważnienia, o którym mowa w art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 4 i art. 53 ust. 4, lub wbrew innym przepisom ustawy prowadzi:

- 1) produkcję lub opracowanie filmu,
- 2) dystrybucję lub rozpowszechnianie filmu

— podlega karze pozbawienia wolności do roku i grzywny albo jednej z tych kar.

2. Sąd może orzec przepadek narzędzi lub innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1, chociażby nie stanowiły własności sprawcy.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 59. 1. Przedsiębiorstwa państwowe prowadzące produkcję lub opracowanie filmów oraz dystrybucję i rozpowszechnianie filmów, z wyłączeniem przedsiębiorstwa państwowego „Łódzkie Zakłady Wytwórcze Kopii

Filmowych", stają się z dniem wejścia ustawy w życie instytucjami filmowymi w rozumieniu ustawy, a ich pracownicy — pracownikami tych instytucji.

2. Istniejące w dniu wejścia ustawy w życie Zrzeszenie Przedsiębiorstw Państwowych Kinematografii staje się Zrzeszeniem Instytucji Filmowych, a jego pracownicy — pracownikami Zrzeszenia Instytucji Filmowych.

3. Instytucje filmowe, o których mowa w ust. 1, ustalają statuty i swoją organizację, dostosowując je do przepisów ustawy, w ciągu trzech miesięcy od dnia jej wejścia w życie. Statuty podlegają zatwierdzeniu przez Przewodniczącego Komitetu.

4. Jednostki badawczo-rozwojowe, instytucje upowszechniania kultury oraz resortowe ośrodki doskonalenia i doskonalenia kadr, prowadzące w dniu wejścia ustawy w życie w całości działalność w zakresie, o którym mowa w art. 14, od tego dnia podlegają nadzorowi Przewodniczącego Komitetu.

Art. 60. Sądy prowadzące w dniu wejścia ustawy w życie rejestr instytucji filmowych, działających dotychczas jako przedsiębiorstwa państwowe, prześlą rejestr tych jednostek oraz związaną z tym dokumentację Przewodniczącemu Komitetu — w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 61. 1. Podmioty obowiązane do uzyskania upoważnienia przewidzianego w art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 4 i art. 53 ust. 4, które prowadziły działalność w za-

kresie produkcji, opracowania, dystrybucji lub rozpowszechniania filmów i zamierzają nadal prowadzić taką działalność, są obowiązane w ciągu miesiąca od dnia wejścia ustawy w życie złożyć wnioski o udzielenie upoważnienia do dalszej działalności.

2. W razie niezłożenia wniosku w czasie określonym w ust. 1, podmioty, o których mowa w powołanym ustępie, są obowiązane do zaprzestania działalności w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, które pomimo złożenia wniosku nie uzyskały upoważnienia, są obowiązane do zaprzestania działalności w ciągu trzech miesięcy od dnia doręczenia zawiadomienia o odmowie udzielenia upoważnienia.

Art. 62. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w ustawie zachowują moc przepisy wydane na podstawie ustawy wymienionej w art. 63, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia tej ustawy w życie.

Art. 63. Traci moc ustawa z dnia 15 grudnia 1951 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 66, poz. 452, z 1961 r. Nr 10, poz. 53 i z 1968 r. Nr 12, poz. 64).

Art. 64. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1987 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

128

USTAWA

z dnia 16 lipca 1987 r.

o zmianie ustawy o wyższym szkolnictwie wojskowym.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 190 i z 1982 r. Nr 14, poz. 113) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „Art. 1. 1. Wyższymi szkołami wojskowymi są akademie wojskowe i wyższe szkoły oficerskie.
2. Akademie wojskowe i wyższe szkoły oficerskie są szkołami wyższymi w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201), zwanej dalej „ustawą o szkolnictwie wyższym”, oraz jednocześnie jednostkami wojskowymi.
3. Wyższe szkoły wojskowe działają na podstawie niniejszej ustawy; w wypadkach w niej przewidzianych do tych szkół stosuje się również przepisy ustawy o szkolnictwie wyższym.
4. Zadania, zasady działania, organizację oraz bezpośrednią podległość wyższych szkół wojskowych jako jednostek wojskowych określają odrębne przepisy dotyczące Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 2. 1. Wyższe szkoły wojskowe aktywnie uczestniczą w umacnianiu siły obronnej Państwa, zespalaając w swej działalności procesy kształcenia, wychowania i badań naukowych, służących zwłaszcza potrzebom Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Podstawowym zadaniem wyższych szkół wojskowych jest kształcenie kadr dowódczych i specjalistycznych dla jednostek wojskowych oraz kadr naukowych i dydaktycznych dla szkolnictwa wojskowego i jednostek badawczo-rozwojowych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej.

3. Realizując zadania, o których mowa w ust. 2, wyższe szkoły wojskowe w szczególności:

- 1) wychowują słuchaczy w duchu patriotyzmu i internacjonalizmu, głębokiej ideowości i zaangażowania w sprawę budowy socjalizmu, wszechstronnego rozwoju Ojczyzny i umacniania jej obronności, traktowania jako najwyższego dobra niepodległości i bezpieczeństwa Polski,